

Список використаної літератури:

1. Жмур Ю. Історія розвитку законодавства, що передбачає відповідальність за порушення недоторканності житла // Підприємництво, господарство і право. – 2010. – № 6. – С. 127-130.
2. Проблеми здійснення та захисту особистих немайнових прав фізичної особи в умовах євроінтеграції: Зб. наук. матеріалів круглого столу. – Тернопіль, 2007.
3. Фетисенко К.Г., Ільченко С.Ю. Конституційний принцип недоторканності житла й іншого володіння особи та його реалізація при провадженні досудового розслідування: Монограф. – Харків, 2007.
4. Козаченко І.П. Оперативно-розшукова діяльність як державно-правова форма боротьби зі злочинністю (поняття, суть, завдання та підстави): Навч. посіб. – К., 1995.
5. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. № 2135-XII // <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2135-12>.
6. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 р. № 2229-XII // <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2229-12>.

Надійшла до редакції 28.07.2011

ПЕТРОВА І.А.,

кандидат технічних наук, доцент
(Харківський національний
університет внутрішніх справ)

УДК 339.3 : 658.62 (477)

**ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ ЕКСПЕРТНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ПРИ ПРОВЕДЕННІ СУДОВО-ТОВАРОЗНАВЧИХ ЕКСПЕРТИЗ**

Стаття присвячена конкретизації методології проведення експертних товарознавчих досліджень, яка дозволить експерту-товарознавцю отримувати науково обґрунтовані результати для складання достовірного висновку.

Ключові слова: теорія пізнання, методологія, метод, процес пізнання, експертні дослідження, мислення, процес узагальнення, специфічні терміни.

Статья посвящается конкретизации методологии проведения экспертных исследований, которая позволит эксперту-товароведу получать научно обоснованные результаты для составления достоверного заключения.

Ключевые слова: теория познания, методология, метод, процесс познания, экспертные исследования, мышление, процесс обобщения, специфические термины.

The article is devoted to specifying the methodology of expert commodity examinations, which will allow an expert to get science-based results to draw up an authentic conclusion.

Keywords: epistemology, methodology, method, process of cognition, expert studies, thinking, process of synthesis, specific terms.

Одним із головних державних завдань на кожній стадії суспільного розвитку є боротьба зі злочинністю. Особливого значення вона набуває в умовах прискорення науково-технічного прогресу. Актуалізація наукового і методичного забезпечення боротьби зі злочинністю, підвищення її результативності через впровадження у діяльність правоохоронців новітніх наукових досягнень і передового досвіду формують основні завдання, які необхідно вирішувати наукам, що забезпечують діяльність правоохоронних органів і судів (кримінальний процес, криміналістика, судова експертиза тощо). Важливу роль у цьому відіграє комплексне дослідження проблем судово-товарознавчої експертизи споживчих товарів, яке спрямоване на підвищення ефективності їхнього використання у боротьбі зі злочинністю (починаючи із крадіжок і закінчуючи значними економічними злочинами з великими фінансовими збитками для держави).

Існує багаторічна практика використання судово-товарознавчих експертиз при розкритті та розслідуванні конкретних злочинів. Докладено значних зусиль для криміналістичного вивчення теоретичних та методичних аспектів роботи з такими носіями інформації, як споживчі товари. Визначено значення судово-товарознавчих експертиз у доказуванні. При цьому опубліковані роботи вчених-криміналістів не висчерпують всієї глибини зазначеної проблеми, а тільки створюють фундаментальну базу для подальшого її теоретичного і прикладного дослідження,

обґрунтування нових підходів до осмислення і розвитку висвітлених у літературі положень та різноаспектних наукових рекомендацій [1-3].

Метою нашої статті є конкретизація методології проведення експертних товарознавчих досліджень, яка дозволить експерту-товарознавцю отримувати науково обґрунтовані результати для складання достовірного висновку.

Поняття «методологія» відрізняється від понять «методика» та «метод», воно не має однозначного змісту та чітких меж. Термінологічно методологія розуміється двояко. З одного боку, методологія визначається як вчення про структуру, логічну організацію, методи та засоби діяльності. З іншого – методологією науки визнають вчення про принципи побудови, форми та способи пізнання. Щодо судово-товарознавчої експертизи доцільно одночасно використовувати обидва поняття для глибокого розуміння судово-експертного дослідження як процесу розробки нових знань про обставини справи.

Загальною метою судово-товарознавчих досліджень є встановлення істини у кримінальних або цивільних справах шляхом використання обізнаною особою (в цьому разі ми маємо справу із судовим експертом-товарознавцем) при вирішенні експертних задач в аспекті спеціальних знань. Тактичні цілі такої діяльності реалізуються у рамках конкретної кримінальної або цивільної справи та полягають у встановленні фактичних даних у тій справі, за якою перед експертом поставлені питання. В цілому експертні дослідження являють собою пізнавальну діяльність, а метою конкретного дослідження є отримання нового знання у конкретній кримінальній або цивільній справі. Виходячи із цього, судово-товарознавче експертне дослідження можна назвати різновидом пізнання.

Пізнання виростає із практичної діяльності та у ході свого розвитку обслуговує матеріальну практику. Найважливішим принципом теорії пізнання є принцип активного відображення, яке розкривається в теорії відображення. Сутність цієї теорії полягає у тому, що об'єкти матеріального світу, їхні властивості та взаємини існують незалежно від суб'єкта, що їх вивчає. За допомогою відчуттів, сприйняття та понять людина пізнає конкретні об'єкти, їхні властивості та взаємини.

Виходячи із положень теорії відображення, при скоєнні злочину (аналогічно, як і при адміністративних правопорушеннях чи в результаті іншої події, що стала предметом судового розгляду) обов'язково утворюються його сліди. Інакше кажучи, виникають фактичні дані, що після виявлення та дослідження у відповідності із встановленою законом процедурою набувають у справі, що розслідується, значення судових доказів. Якщо такі дані в процесі судового розслідування (частиною якого часто є експертне дослідження) не виявлені, то це не означає, що їх не існує. Скоріш це означає, що такі дані не було знайдено або це зробити неможливо на сучасному етапі розвитку науки.

Ці положення складають гносеологічну основу експертних досліджень при проведенні судово-товарознавчих експертиз. Із цього витікає, що експертні дослідження «приречені» на результативність, а практична відсутність результату при проведенні судово-товарознавчої експертизи пояснюється причинами суб'єктивного характеру.

Будь-яка сукупність знань, що складає науку, виникає природно-історичним шляхом та породжується потребами практики. Остання, у свою чергу, формує предмет наукового дослідження, уточнюючи та змінюючи його залежно від потреб суспільного виробництва та можливостей суспільства.

Наукові висновки являють собою результати теоретичних узагальнень даних практичної діяльності, експериментального вивчення явищ, спеціальних розрахунків, спостережень та пошуків. Науку неможливо уявити без практики; поряд із цим наука не зливається повністю із практичною діяльністю. Це виявляється при проведенні судово-товарознавчих експертних досліджень, у яких наукове і практичне пізнання, хоча і відрізняються одне від одного, але, об'єднуючись, утворюють нерозривну єдність.

Об'єкти товарознавчих досліджень вивчаються з метою вирішення задач судово-товарознавчої експертизи, отримання нових наукових знань та виявлення конкретних наукових закономірностей. Методи та засоби при цьому є практично однаковими, проте цілі відрізняються: встановлення фактичних даних за конкретною справою, або встановлення механізму утворення різних видів слідів, або вдосконалення експертної методики. Відповідно до мети різними будуть і результати пізнання, і порядок використання цих результатів, і їхня суспільна значущість.

Експерт-товарознавець при проведенні судово-експертного дослідження проникає у сутність фактів та пізнає їх. При цьому він робить свій внесок у встановлення обставин конкретної справи та виявляє типове, відносно стійке та постійне у явищах та предметах дійсності. Такі узагальнення необхідні для використання у майбутньому при вирішенні експертних задач різної складності. Усе це доводить, що експертна практика нерозривно пов'язана із науковими дослідженнями у сфері судово-товарознавчої експертизи та є рушійною силою наукового пізнання даної галузі.

Різноманіття судово-товарознавчих експертиз є великим, оскільки різними є споживчі товари, що вивчаються товарознавством. Відповідно до товару будуть різними за своєю сутністю судово-експертні дослідження при проведенні судово-товарознавчих експертиз. При цьому різними будуть і методи, і засоби дослідження. Однак, незважаючи на всі відмінності, можна говорити про загальну методологію судово-товарознавчого експертного дослідження як такого.

Розглядаючи проблеми методології науки, Е.Г. Юдін виокремлює такі рівні методологічного знання [4, с. 65-69]: філософська методологія; загальнонаукові принципи та форми дослідження; конкретно-наукова методологія; методика та техніка дослідження.

Філософська методологія утворює вищий рівень. Її зміст складають загальні принципи пізнання та категорійний апарат науки в цілому. Філософський рівень виступає як змістовна основа будь-якого методологічного знання.

Другий рівень включає загальнонаукові принципи та форми дослідження. Сюди входять змістовні загальнонаукові концепції, які виконують методологічні функції та впливають на більшість фундаментальних наукових дисциплін одночасно. На цьому ж рівні знаходяться й формальні розробки та теорії, що пов'язані з вирішенням досить широкого кола методологічних задач.

На наступному рівні знаходиться конкретно-наукова методологія. Вона об'єднує сукупність методів, прийомів дослідження, процедур, що використовуються у конкретній спеціальній науковій дисципліні. Причому методологія конкретної спеціалізованої дисципліни може вміщувати окрім проблем цієї науки ще й питання, які розглядаються в інших суміжних науках або на більш високих рівнях методології.

До останнього рівня методології відносять методику і техніку дослідження, а саме набір процедур, що забезпечують отримання достовірного емпіричного матеріалу та його первинну обробку, після чого цей матеріал можна включити до масиву наявного знання. Це рівень високо-спеціалізованого методологічного знання. Таке знання через притаманні йому функції безпосередньої регламентації наукової діяльності завжди має чітко виражений нормативний характер.

Така градація рівнів методологічного знання отримала підтримку багатьох вчених; при цьому слід вказати, що методологія судово-товарознавчого експертного дослідження з повним правом може бути включена у наведену класифікацію та зайняти місце на рівні конкретно-наукової методології.

Являючи собою частину загальної теорії судово-товарознавчої експертизи як науки та включаючи положення методології більш високого рівня, методологія судово-товарознавчого експертного дослідження визначає загальні основи проведення судової експертизи будь-якої групи споживчих товарів. Зрозуміло, що методологія судово-товарознавчого експертного дослідження, включаючи положення методологій більш високого рівня (загальної теорії судової експертизи, рівня загальнонаукових принципів та форм дослідження, а також філософської методології), не переносить їх на свій рівень. Усі ці положення отримують відповідну предметну інтерпретацію та розробку.

Таким чином, під методологією судово-товарознавчого експертного дослідження слід розуміти вчення про методи, засоби, структуру та логічну організацію цього дослідження. Різні методики проведення судово-товарознавчих експертиз будуть при цьому представляти наступний рівень методологічного знання – рівень методики та техніки дослідження. Оскільки експертна методика являє собою систему приписів щодо вибору та використання у конкретній послідовності існуючих або створюваних умов методів та засобів вирішення експертних задач, то її положення мають значно менш загальний характер. Причому рівень узагальнення в експертних методиках може бути різним, залежно від цього експертна методика буває родовою (видовою), типовою або конкретною.

Родова (видова) експертна методика спрямована на проведення експертиз даного виду. Типову експертну методику можна розуміти як методику для рішення типових для даного виду експертних задач. Конкретна експертна методика призначена для розв'язання конкретної експертної задачі.

Методологія судово-товарознавчого експертного дослідження характеризує його взагалі,

не об'єднує механічно експертні методики, тим паче не замінює їх. У ній зосереджується все загальне, що притаманне будь-якому судово-експертному дослідженню незалежно від того, якого класу чи виду проводиться експертиза.

Загальний характер методології судово-товарознавчого дослідження визначається його характеристиками як процесу пізнання та такими факторами:

- правовим статусом судово-товарознавчої експертизи;
- цілями й задачами судово-товарознавчого експертного дослідження;
- інформаційними основами рішення задач судово-товарознавчого експертного дослідження.

Для правильного розуміння сутності методології судово-товарознавчих експертних досліджень, безперечно, важливі всі наведені вище факти: і правові засади проведення судово-товарознавчих експертиз, і цілі та задачі судово-товарознавчого експертного дослідження, і інформаційні основи рішення таких задач. Однак вирішальною є характеристика судово-товарознавчого експертного дослідження як процесу пізнання.

Діяльність експерта-товарознавця у процесі судового експертного дослідження може бути використана як одна з найбільш яскравих ілюстрацій положень теорії пізнання. Експерт при вивченні об'єкта дослідження сприймає окремі його властивості, що виражаються в ознаках, через свої органи відчуття, та, спираючись на свої відчуття, сприймає цей об'єкт у його цілісності, пізнає його на основі включення нового отриманого враження у систему своїх знань. Передусім це спеціальні знання, що виділяють його як експерта-товарознавця, тобто особу, що має пізнання в цій галузі.

Сприйняття експертом-товарознавцем об'єктів матеріального світу (найчастіше це споживчі товари) є активним. Це виражається в тому, що у процесі судово-товарознавчого дослідження експерт пристосовує власні перцептивні органи до сприйняття конкретного об'єкту. Окрім цього, експерт-товарознавець своїми діями намагається помістити об'єкт дослідження в такі умови, щоб він якнайкраще сприймався з різних сторін.

Таке двостороннє підлаштування суб'єктивних пізнавальних здібностей та засобів до особливостей досліджуваного об'єкта, а об'єкта – до особливостей сприймаючого суб'єкта, яким є експерт, дозволяє побудувати у процесі судово-товарознавчого експертного дослідження найбільш адекватний образ об'єкта. На основі відчуттів та сприйняття судовий експерт-товарознавець формує свої уявлення щодо об'єкта дослідження. У формуванні уявлень про цей об'єкт беруть участь і ті уявлення, що раніше сформувались у експерта про інші об'єкти. Такі уявлення могли виникнути при проведенні аналогічних досліджень раніше або бути запозиченими з довідкової чи наукової літератури. Із усіх уявлень, якими володіє експерт-товарознавець, можуть ним створюватись різні комбінації, будуватись нові уявлення щодо образів, які для сприйняття експерта у даний момент часу є недоступними.

Такий процес поєднання та перетворення результатів чуттєвого сприйняття у цілісну картину нових образів у теорії пізнання називають уявленням. Його значення у експертній діяльності важко переоцінити, оскільки саме на основі уявлення є можливим рішення експертом-товарознавцем задач творчого характеру. Пізнання і творчість проникають глибше та ширше, ніж відчуття та сприйняття, та досягаються за допомогою абстрактного мислення [4].

Завдання судово-товарознавчого експертного дослідження вимагають проникнення у сутність досліджуваних об'єктів. Досягти цього не можна тільки за допомогою відчуттів, сприйняття та уявлень. Так, наприклад, визначення у процесі проведення судово-товарознавчої експертизи споживчих товарів ступеня зносу та зміни вартості у випадках наявності виправлень у відповідних документах є неможливим тільки за результатами навіть найретельнішого вивчення наданих документів. Необхідне поєднання цих результатів із дослідженням самих зразків товарів та підключенням сили абстракції та сили мислення.

Мислення являє собою опосередковане та узагальнене відображення у мозку людини суттєвих властивостей, причинних відносин та закономірних зв'язків речей. Мислення завжди є творчим процесом, який спрямований на вирішення практичних або теоретичних задач та отримання нових результатів. Сутність досліджуваних об'єктів, їхні причинні відносини та закономірні зв'язки не можуть бути пізнані лише через перцептивні органи. Вони пізнаються експертом-товарознавцем за допомогою сили абстрактного мислення. Сприйняття об'єктів зовнішнього світу надає мисленню необхідний матеріал, який воно переробляє у складніші форми пізнання, що відображають глибокі властивості речей та зв'язки між ними, дозволяють про-

никнути у їхню внутрішню сутність.

Судовий експерт-товарознавець після засвоєння у процесі навчання поняття, судження, системи суджень та теорії як об'єктів абстрактного мислення попередніх поколінь, піддає їх критичній переробці та уточненню у процесі своєї професійної діяльності. Мислення завжди являє собою опосередковану форму пізнання досліджуваних об'єктів. Експерт через доступні органам відчуття властивості, зв'язки та відносини об'єктів проникає у їхні приховані властивості, зв'язки та відносини. Наприклад, вивчаючи конкретний товар, робить висновок про невідомого йому виробника (технологію виготовлення, використання сировини та обладнання, умови зберігання тощо).

Опосередкований характер мислення виявляється також у тому, що експерт-товарознавець пізнає досліджувані об'єкти не тільки на основі свого власного досвіду, а також іншим шляхом – засвоюючи знання інших фахівців у процесі навчання або професійної діяльності. Також експерт-товарознавець може приходити до встановлення важливих для справи фактичних даних шляхом логічного судження, інакше кажучи, через умовивід, виходячи із аналізу та співставлення вже відомих йому та перевірених експертною практикою положень. Необхідним і важливим прийомом мислення є узагальнення.

Оскільки мислення являє собою узагальнене відображення світу, то узагальнення є процесом мислення, в якому людина від думки про окремі предмети та групи предметів переходить до думок щодо більш широкого кола предметів. Узагальнення відбувається у результаті співставлення подібних у тому чи іншому аспекті предметів. Найповніше це виявляється при проведенні класифікаційних досліджень. Наприклад, експерт-товарознавець, порівнюючи різні предмети одягу, знаходить між ними подібності у формі, стилі, розмірних характеристиках, тканині, конструктивних особливостях та інших характеристиках. За результатами досліджень він відносить їх до категорії «одяг чоловічий», а потім на основі віднесення виробів до цієї категорії робить висновок, що досліджувані предмети одягу належать до категорії «костюм чоловічий трійка».

Процес узагальнення відіграє суттєву роль у пізнанні закономірних зв'язків об'єктів. Спостерігаючи послідовність дій, яка відбувається, експерт відмічає, що явища систематично проходять одне за одним і пов'язані між собою, зв'язки ці повторюються. На основі узагальнення результатів таких спостережень експертом-товарознавцем вирішуються ситуалогічні задачі (наприклад, встановлення при проведенні судово-товарознавчої експертизи продовольчих товарів м'ясо-молочної групи причин та закономірностей псування товару при зберіганні).

Надзвичайно велику роль у судово-експертній діяльності має термінологія. Судовий експерт-товарознавець при виконанні своїх професійних обов'язків повинен повідомити про свої відчуття, сприйняття, уявлення, які виникають у результаті дослідження, у спеціальному документі – висновку експерта. Природно, що цей документ має якомога точніше відображати хід та результати досліджень, а також однозначно сприйматись кожним, хто буде знайомитись із ним. Досягненню цього і відповідає використання спеціальної термінології, передусім специфічних термінів, у тій галузі знань, в якій проводиться експертиза (товарознавство), а також термінів, характерних для судової експертизи як такої.

Найважливішу частину методології судово-товарознавчого експертного дослідження як процесу пізнання являє собою вчення про методи цього дослідження. Саме методи разом із засобами є тими інструментами, за допомогою яких вирішуються експертні задачі. При цьому немає будь-яких об'єктивних основ для ототожнення термінів «метод» та «методологія», хоча на перший погляд між ними відсутня суттєва різниця.

Те, що експерт знає про існуючий метод, те він і використовує у процесі своєї пізнавальної діяльності у якості метода. Будь-який конкретний метод – це не тільки ідеальний інструмент, знаряддя або спосіб пізнання чи перетворення дійсності, але і специфічна форма знання про те, як у конкретних умовах діяти з метою пізнання та перетворення [5, с. 121].

Основою проведення досліджень при виконанні судово-товарознавчих експертиз є стандартизація та метрологія. Стандартизація виконує функцію розробки та встановлення вимог, норм, правил і характеристик, як обов'язкових для виконання, так і рекомендованих. Вона забезпечує можливість вивчення споживчих характеристик товарів, що відповідають вимогам нормативної документації на ці вироби, дозволяє встановити рівень їхньої якості та визначити вартість виробів, що є важливим для судочинства [6, с. 6-9].

Під методом у широкому та загальному змісті розуміють спосіб досягнення будь-якої

мети, розв'язання конкретної задачі: сукупність прийомів або операцій практичного чи теоретичного пізнання дійсності. Методологія судово-експертного дослідження – це вчення про структуру, логічну послідовність, організацію, методи та засоби такого дослідження. Тому стосовно методів методологія включає такі знання:

- які методи (прийоми, способи) наукового пізнання необхідно використовувати у пізнанні об'єктів товарознавчого експертного дослідження;
- якими прийомами, способами пізнання слід проводити ту чи іншу процедуру;
- яким є зміст конкретних методів (приймів, способів) пізнання об'єктів експертного дослідження;
- яким чином взаємопов'язані методи у процесі пізнання об'єктів експертного дослідження.

Усі методи дослідження якості товарів, які розроблені і використовуються експертами-товарознавцями, мають бути стандартизовані; необхідно використовувати національні або міжнародні стандарти методів випробувань. Стандарти мають бути актуалізовані (враховувати всі прийнятні зміни та доповнення). У більшості стандартів наводиться сутність методів випробувань. Поняття достовірності, точності результатів випробувань дозволяють оцінити якість методів випробувань. Результати випробувань товарів експерт-товарознавець порівнює із показниками якості, які наведені у стандартах, що регламентують вимоги до якості досліджуваних виробів.

У своїх дослідженнях експерт-товарознавець використовує науковий напрям «кваліметрія», об'єктом якого є розробка методів кількісної оцінки якості споживчих товарів. Великою перевагою методів кваліметрії перед іншими методами є те, що можна оцінити якість товару за всією сукупністю властивостей, які виявляються в процесі споживання і визначають корисність предмета споживання [7; 8]. У судово-товарознавчих експертизах оцінка рівня якості може бути використана, наприклад, для одночасного порівняння товарів того самого виду, виготовлених різними підприємствами або представленими на ринку різними постачальниками. Кваліметрія разом з іншими методами оцінки якості товарів дозволяє отримати достовірніші результати.

Методи експертної оцінки показників якості товарів – це методи визначення дійсних значень одиничних та комплексних показників якості [8]. Вони призначені для виявлення значень показників якості розрахунковим або евристичним шляхом у випадках, коли використання вимірювальних методів є неможливим або нераціональним через високі витрати на проведення випробувань або ці випробування займають значний час. Так, при визначенні смаку і запаху харчових продуктів використовують органолептичний метод, тому що інструментальні методи не дають точної та надійної оцінки і мають складні методики зі значними витратами.

Таким чином, під методологією судово-товарознавчого експертного дослідження слід розуміти вчення про методи, засоби, структуру та логічну організацію цього дослідження. Різні методики проведення судово-товарознавчих експертиз будуть при цьому репрезентувати наступний рівень методологічного знання – рівень методики та техніки дослідження. Рівень узагальнення в експертних методиках може бути різним; залежно від цього експертна методика буває родовою (видовою), типовою або конкретною. Основою проведення досліджень при виконанні судово-товарознавчих експертиз є стандартизація та метрологія. Вони забезпечують можливість вивчення споживчих характеристик товарів, що відповідають вимогам нормативної документації на ці вироби, дозволяють встановити рівень їхньої якості та визначити вартість виробів, що є важливим для судочинства.

Список використаної літератури:

1. Аверьянова Т.В. Методы судебно-экспертных исследований и тенденции их развития: Автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. – М., 1994.
2. Джавадов Ф.М. Концептуальні основи розвитку судової експертизи в сучасних умовах: Автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. – К., 2000.
3. Плесовских Ю.Г. Судебная экспертиза: проблемы назначения и производства // Эксперт-криминалист. – 2009. – № 2. – С. 39-45.
4. Юдин Э.Г. Методология науки. Системность. Деятельность. – М., 1997.
5. Ворожцов В.П., Москаленко А.Т., Шубина М.П. Гносеологическая природа и методологическая функция научной теории. – Новосибирск, 1990.
6. Концепция национальной системы стандартизации // Стандарты и качество. – 1998. – № 9. – С. 6-9.
7. Амиров Ю.Д. Кваліметрія і сертифікація продукції. – М., 1996.
8. Крылова Г.Д. Основы стандартизации, метрологии и управление качеством товаров. – М., 1998.

Надійшла до редакції 11.07.2011

